

határidőt, köteles-e kártalanítani a mezőgazdasági termelőt azon veszteségek miatt, amelyek abból fakadtak, hogy a rendeletben megadott határidő adta előnyökkel nem tudott élni?

- (¹) A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EKG, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EKG és a 2529/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i tanácsi rendelet (HL L 270., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 40. kötet, 269. o.)
- (²) Az 1782/2003/EK tanácsi rendelet IV. és IVa. címeiben meghatározott támogatási rendszereket, továbbá a pihentetett terület alapanyag-termelésre való használatát illetően ugyanezen rendelet alkalmazásának részletes szabályozásáról szóló, 2004. október 29-i 1973/2004/EK bizottsági rendelet (HL L 345., 1. o.)

A Törvényszék (harmadik tanács) T-19/06. sz., Mindo Srl kontra Bizottság ügyben 2011. október 5-én hozott ítélete ellen a Mindo Srl által 2011. december 19-én benyújtott fellebbezés

(C-652/11. sz. ügy)

(2012/C 49/32)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Mindo Srl (képviselők: C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül egészében a Törvényszék T-19/06. sz., Mindo Srl kontra Bizottság ügyben 2011. október 5-én hozott ítéletét, és ebből következően,
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé érdemi vizsgálat céljából, mivel az elsőfokú ítélet megfosztotta a Mindót a teljes körű felülvizsgálat jogától első fokon;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező keresete alátámasztására az alábbi jogalapokra hivatkozik:

A Törvényszék kijelenti, hogy a Mindónak nem áll érdekében az eljárás folytatása, mivel nem származna semmiféle előny magának a megtámadott ítéletnek a hatályon kívül helyezéséből, sem az Alliance One International Inc.-nek (**Alliance One**) a megfizetett bírság bizonyos részének visszatérítése iránti keresetével, sem harmadik személyek jövőbeli kártérítés iránti keresetével kapcsolatosan.

A fellebbező először is arra hivatkozik, hogy a fent hivatkozott megállapításokat hatályon kívül kell helyezni, mivel azok sértik a hatályos jogot, elferdített tényeken alapulnak és mindenestre indokolásuk hiányos, illetve ellentmondásos.

Másodszor a fellebbező azzal érvel, hogy a megtámadott ítélet hatályon kívül kell helyezni, mivel az vagy megfosztja a Mindót az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre vonatkozó jogától (és következésképpen az ügye teljes körű felülvizsgálatának jogától) vagy a megtámadott ítéletet úgy kell értelmezni, hogy az azt követeli meg, hogy a Mindonak és az Alliance One-nak együttesen kellett volna az elsőfokú eljárást megindító keresetet előterjesztenie, amely sérti a Mindo és az Alliance One védelemhez való jogát.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-39/06. sz., Transcatab kontra Bizottság ügyben 2011. október 5-én hozott ítélete ellen a Transcatab SpA (felszámolás alatt) által 2011. december 20-án benyújtott fellebbezés

(C-654/11. sz. ügy)

(2012/C 49/33)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Transcatab SpA (felszámolás alatt) (képviselők: C. Osti, A. Prastaro et G. Mastrantonio ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszék (harmadik tanács) T-39/06. sz., Transcatab kontra Bizottság ügyben 2011. október 5-én hozott ítéletét (a továbbiakban: az ítélet), annyiban, amennyiben abban a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Standard Commercial Corp. (és így az Alliance One International is) egyetemlegesen felelős a Transcatab által elkövetett jogsértésért;
- ennek megfelelően csökkentse a Transcatabbal szemben kiszabott bírság összegét oly módon, hogy részlegesen megemmisíti az EK 81. cikk (1) alkalmazására vonatkozó eljárásban hozott C(2005) 4012 végleges bizottsági határozat (COMP/C.38.281/B.2 nyersdohány — Olaszország ügy) 2. cikkének c) pontját (a továbbiakban: a megtámadott határozat) és állapítsa meg, hogy a bírságot a 17/62 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének és az 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének értelmében a Transcatab forgalma — amely 2005 márciusában véget ért üzleti év tekintetében 32,338 millió euró volt — alapján kell kiszámítani;
- következésképpen semmisítse meg a határozatot annyiban, amennyiben a Transcatabbal meghatározott bírság-alapösszegre 1,25-ös szorzót alkalmaz;
- helyezze hatályon kívül az ítéletet annyiban, amennyiben elutasítja a Transcatabnak a) a kiszabott bírságnak a piacra gyakorolt tényleges hatás hiánya miatti csökkentésének elmulasztására b) a jogsértés intenzitásának 1999-2002 közötti időszakban való csökkenésére, valamint c) az

„ésszerű kétséggel” kapcsolatos enyhítő körülményre vonatkozó kifogásait, miközben azt a hasonló spanyolországi dohánykartell ügyben alkalmazta; következtésképpen csökkentse a bírság összegét;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Először is az ítélet megsérti az EUMSZ 296. cikket, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 48. és 49. cikkét, ezenfelül a bizonyítási teherre és a Transcatlab védekezéshez való jogára vonatkozó elveket. A fellebbező az elsőfokú eljárás során már előterjesztette az SCC által a Transcatlab magatartására gyakorolt meghatározó tényleges befolyásra vonatkozó vélelem megdöntésével kapcsolatos érveket és bizonyítékokat. Mivel ezen érvek és bizonyítékok a Bíróság legújabb ítélezési gyakorlata alapján relevánsak, vagy legalábbis nem *irrelevánsak*, azok megkövetelték volna, hogy a Törvényszék legalább konkrétan értékelje azokat, illetve elutasítás esetén megfelelő indokolást nyújtson. A fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék egyiket sem tette meg. Mindenesetre a fellebbező úgy véli, hogy az ítélet — azáltal, hogy a Törvényszék a megtámadott határozatban található új bizonyítékokat az előtte folytatott eljárásban való felhasználását elfogadhatónak ítélte — megsértette a bizonyítási teherre irányadó elveket, és mindenesetre a Transcatlab védelemhez való jogát.

Másodszor a fellebbező úgy véli, hogy azáltal, hogy a Törvényszék nem fogadta el a piacra gyakorolt tényleges hatás hiányára, a jogsértés intenzitásának 1999-2002 közötti időszakban való csökkenésére, valamint az „ésszerű kétséggel” kapcsolatos enyhítő körülményre vonatkozó kifogásokat, értékelési hibát vétett és elferdítette a tényeket, illetve mindenesetre megsértette az európai intézmények közigazgatási aktusainak értelmezésére irányadó általános elveket, a reá háruló indokolási kötelezettséget, a bizonyítási teherre vonatkozó szabályokat, a Transcatlab védelemhez való jogát és a *non ultra petita* szabályt.

Harmadszor a fellebbező szerint a Törvényszék az ítéletben tévesen alkalmazta a jogot, hiányosan, illetve illogikusan indokolta az ítéletet azon részét, amelyben a Törvényszék elutasítja a Transcatlabnak az egyenlő bánásmód elvének azáltal történő megsértésére vonatkozó kifogását, hogy nem „ésszerű kétség” fennállását kapcsolatos enyhítő körülményt nem vette figyelembe, miközben azt a hasonló spanyolországi dohánykartell ügyben alkalmazta.

2011. december 21-én benyújtott kereset — Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-656/11. sz. ügy)

(2012/C 49/34)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselők: C. Murrell meghatalmazott és A. Dashwood QC)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

— semmisítse meg az Unió nevében az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-i megállapodás által létrehozott vegyes bizottságban a megállapodás szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló II. mellékletének újraszabályozása tekintetében képviselendő álláspontokról szóló, 2011. december 16-i 2011/863/EU tanácsi határozatot (1);

— az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. Az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott keresetével Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága az Unió nevében az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-i megállapodás által létrehozott vegyes bizottságban a megállapodás szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló II. mellékletének újraszabályozása tekintetében képviselendő álláspontokról szóló, 2011. december 16-i 2011/863/EU tanácsi határozatnak az EUMSZ 264. cikk szerinti megsemmisítését kéri a Bíróságtól.
2. Az EUMSZ 48. cikk képezi a határozatban megállapított egyetlen anyagi jogalapot.
3. A határozat az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Svájci Államközösség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-i megállapodás II. mellékletének módosítására vonatkozik. A megállapodás II. melléklete kizárólag a szociális biztonsági rendszerek EU és Svájc közötti koordinálásával foglalkozik. A II. melléklet vitatott határozattal bevezetni kívánt módosításainak célja, hogy az tükrözze az uniós szociális biztonsági mechanizmus koordinálásában véghez vitt módosításokat. A II. melléklet előirányzott módosításainak egyik hatása az lenne, hogy annak hatályát kiterjesszék azokra a svájci állampolgárokra, akik maguk gazdaságilag nem aktívak, és nem is olyan személy családtagjai, akik ilyen szempontból aktívak („inaktívok”), amely jogok a jelenlegi II. melléklet szerinti rendszer alapján nem illetik meg őket.
4. Az Egyesült Királyság szerint az EUMSZ 48. cikk nem szolgálhat kizárólagos joglappként olyan intézkedésre, amely — a szándék szerint — ilyen következményekkel járna. A rendelkezés célja a) az Unión belüli — és nem az Unió és harmadik országok közötti; b) olyan személyek, illetve olyan személyek családja szabad mozgásának az elősegítése, akik gazdaságilag aktívak, nem pedig olyanoké, akik inaktívak. A helyes jogalap az EUMSZ 79. cikk (2) bekezdésének b) pontja. Ez a következő területen ruház fel hatáskörrel intézkedések elfogadására: „a tagállamok valamelyikében jogszerűen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok jogainak meghatározása, ideértve a más tagállamokban való szabad mozgásra és tartózkodásra irányadó feltételeket is”.